

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/991/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112217954
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112217954.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom ul. Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom ul. Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi E. P., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. č. XXXX/XX, XXX XX T. T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom ul. Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 973,34 EUR s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/391/2012-136 z 25.09.2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 141,79 EUR, k rukám právneho zástupcu advokáta JUDr. Ambróza Motyku, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odporcovi trovy odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní vo výške 40,25 EUR na účet k jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. Ambróza Motyku, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd uznesením z 25.9.2013 konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 973,34 Eur s príslušenstvom, podľa ustanovenia § 96 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zastavil. Dôvodom tohto procesného postupu súdu bola skutočnosť, že navrhovateľ pred začatím pojednávania vo veci samej zobral návrh v plnom rozsahu späť. Súd navrhovateľovi vrátil prostredníctvom miestne príslušného Daňového úradu Bratislava časť zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 51,30 EUR. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť, aby v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 Eur. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, za podanie odporcu), náhrady hotových výdavkov a 20% DPH. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 2, veta prvá O. s. p..

Proti výroku uznesenia, ktorým prvostupňový súd zaviazal navrhovateľa na úhradu trov konania vedľajšieho účastníka konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, pretože združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé spôsobilé z podstaty svojej existencie poskytnúť pomoc v spotrebiteľských veciach. Uviedol, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na tento účel zriadeným subjektom, spôsobilým poskytnúť spotrebiteľovi právnu pomoc. V danom prípade považoval právne zastúpenie vedľajšieho účastníka za nadbytočné a nehospodárne. Odvolateľ má podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR vedomosť o tom, že združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia iných súdov. Na základe uvedeného odvolateľ navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka zmenil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Spolu s odvolaním si navrhovateľ uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 EUR.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Vedľajší účastník na strane odporcu na odvolanie navrhovateľa písomne reagoval vo vyjadrení z 27.11.2013. Uviedol, že navrhovateľ bez odôvodnenia zobral späť návrh v celom rozsahu, čím procesne zaviniť zastavenie konania, preto je povinný nahradiť trovy konania účastníka, ktorý v konaní bol úspešný. Inštitút náhrady trov konania je prostriedkom ochrany úspešného účastníka a tiež prostriedkom upevňovania procesnej disciplíny. Nie je správny záver o neúčelnosti trov, pretože spotrebiteľ mal vo veci plný úspech. Navrhol rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdiť z vecne správnych dôvodov.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní bolo potrebné zodpovedať otázku, či Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu

do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. vyplýva, že: „V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.“

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V tomto prípade došlo k zastaveniu konania preto, že navrhovateľ pred začatím pojednávania vo veci samej zobral bez zdôvodnenia návrh v plnom rozsahu späť, potom ako do konania na podporu odporcu vstúpil vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, čím navrhovateľ zaviniel zastavenie konania.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zaviniel, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporcovi v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu je nesporné, že tak urobil bez akéhokoľvek zdôvodnenia potom ako do konania zahlásil vstup vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý v konaní podporoval odporcu. Možno konštatovať len jediný záver a to, že predmetný návrh navrhovateľa bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto mu podľa prvej vety § 146 ods. 2 O. s. p. vznikla povinnosť uhradiť odporcovi a (z vyššie

uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd rozhodol vecne správne, keď zaviazal navrhovateľa k povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov prvostupňového konania, ktoré de facto predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia. Samotnému odporcovi žiadne konkrétne trovy prvostupňového konania nevznikli. Navrhovateľ namietal účelnosť trov právneho zastúpenia, ktoré vznikli na strane vedľajšieho účastníka konania, avšak správnosť výpočtu trov nijako nespochybnil.

Vyhláška č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) vymenúva úkony právnej služby, za ktoré patrí advokátovi odmena v § 14. Prvým úkonom v poradí podľa § 14 ods. 1 písm. a/ uvedenej vyhlášky je úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom. Odmenu za tento úkon právnej služby priznal okresný súd dôvodne. V rámci tohto úkonu právnej služby sa musí právny zástupca s klientom dohodnúť o forme a rozsahu právneho zastúpenia v konkrétnej veci, oboznámiť sa s predmetom veci, v ktorej má byť právna služba poskytnutá a dohodnúť stratégiu právneho zastupovania. Uskutočnenie tohto úkonu je preukázané podpisom plnomocenstva zo dňa 2.1.2012, doručením návrhu na začatie konania vrátane jeho príloh právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka (č. l. 30). Právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia tiež za písomné podanie súd - odpor zo 17.10.2012 (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky). Celkom si právny zástupca vedľajšieho účastníka nárokoval trovy právneho zastúpenia vo výške uvedenej vo vyčíslení zo 17.10.2012 t. j. v sume 141,79 EUR. (za 2 úkony právnej služby po 51,45 EUR, režijný paušál k úkon po 7,63 EUR, 20% DPH z odmeny a náhrady výdavkov vo výške 23,63 EUR).

Okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania správne. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny za úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd - odpor zo 17.10.2012) priznané podľa § 10 ods. 1, 2 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) vyhlášky vo výške 102,90 EUR. K úkonom právnej služby právnemu zástupcovi patrí paušálna náhrada trov v sume 15,26 EUR (2 x 7,63 EUR) a 20% DPH z odmeny a náhrady výdavkov v sume 23,63 EUR. Okresný súd vedľajšiemu účastníkovi opodstatnene priznal trovy právneho zastúpenia spolu vo výške spolu 141,79 EUR.

Odvolačný súd uvádza, že navrhovateľ v odvolaní navrhoval, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nebola priznaná náhrada trov. Nemožno súhlasiť s argumentom navrhovateľa, ktorým spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože vstup vedľajšieho účastníka do konania a argumentáciu, ktoré predniesol v písomnom podaní - odpor zo 17.10.2012, viedli k späťvzatiu návrhu na začatie konania a mali priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Z následnosti úkonov navrhovateľa a obsahu podania, ktorým vzal späť návrh na začatie konania je možné dôjsť k jednoznačnému záveru, že dôvodom späťvzatia návrhu bolo oznámenie podpory odporcu vedľajším účastníkom - Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vo vstupe do konania realizovanom dňa 19.9.2012 a argumentácia vedľajšieho účastníka vyjadrená v písomnom podaní zo 17.10.2012. Navrhovateľ s ohľadom na túto skutočnosť zoberal návrh na začatie konania späť bez akéhokoľvek zdôvodnenia a žiadal konanie zastaviť, čím z procesného hľadiska zavinil jeho zastavenie. Je podľa § 146 ods. 2; veta práva O.s.p. povinný nahradiť jeho trovy, ktoré vznikli na strane ostatných účastníkov. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný zaplatiť uvedené trovy prvostupňového konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu o zastavení konania, o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku a zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.. Odporca a vedľajší účastník na strane odporcu boli v odvolacom konaní úspešní a preto im podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal (hoci si nárokoval trovy odvolacieho konania), preto mu právo na náhradu trov odvolacieho konania nevzniklo. Odporca si trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne konkrétne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto krajský súd odporcovi trovy odvolacieho konania nepriznal. Vedľajší účastník na strane odporcu si v odvolacom konaní uplatnil právo na náhradu trov, ktoré mu vznikli z dôvodu jeho právneho zastúpenia za vyjadrenie k odvolaniu (§14 ods. 3 písm. b) vyhlášky) v sume 25,73 EUR, režijný paušál k úkonu v sume 7,81 EUR a 20 DPH z odmeny a náhrady v sume 6,71 EUR. Spolu si v odvolacom konaní uplatnil trovy vo výške 40,25 EUR, ktoré krajský súd uložil navrhovateľovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu, advokáta JUDr. Ambróza Motyku, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.